REDACȚIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și următórele Birourĭ de anuncĭurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Nox. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr.
— Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de *Duminecă 2 fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-niĭ colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Têrgul Inuluĭ Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 165. Brașov, Miercurĭ 26 Iulie (8 August). 1900.

Atentate bulgare.

Ḑice proverbul românesc: „Fă bine și te aștéptă la rĕu“. Așa póte ḑice adĭ și România, vĕḑênd cât de nemulțămitorĭ se arată Bulgarii după atâta bine, după atâta scut și sprijin, ce l'a întempinat din partea ei causa emancipării lor politice de sub jugul semi-lunei.

Guvernul din Bucurescĭ susține, ce-i drept, bune raporturĭ oficiale cu guvernul bulgar. S'a mai ivit ici-colo câte o neînțelegere, câte un mic conflict, cum a fost și acela privitor la insula Bujoreanu de pe Dunăre, dér aceste au fost iute aplanate fără a turbura relațiunile dintre ambele țerĭ.

Cu tóte acestea curênd după ce a fost cimentată și cu sânge român emanciparea Bulgariei, s'a observat, în afară de relațiunile oficiale, óre-care încordare între Bulgarĭ și Românĭ, care pare a fi în crescere continuă. La acésta contribue negreșit și caracterul deosebit al celor două popóre de pe malul stâng și drept al Dunării, ér mai vêrtos firea dosnică a Bulgarului. Dér în fond amintita încordare își ia nutremêntul din agitațiile politice secrete, ce tind a învrăjbi aceste două popóre, carĭ veacurĭ întregĭ au trăit în pace unul lângă altul.

Odinióră Bulgarii erau ferlcițĭ, că găseau — ca și Grecii înainte de resboiul lor de liberare — adăpost și ospitalitate în Țéra românéscă. De aicĭ comitetele lor revoluționare desfășurau acțiunea lor de emancipare națională. Astăḑĭ Bulgarii au stăpânirea lor proprie și pot sĕ se miște liber în țéra lor. Aspirațiunile lor de odinióră, fiind în partea cea mai mare realisate, ar fi rĕmas pentru îndeplinirea lor numai câștigarea independenței absolute a țĕrii, care este încă vasală Turciei, décă nu li-s'ar fi ațițat pofta de expansiune, dorința de a crea o „Bulgariă mare“, care-i face sĕ rêvnéscă la Macedonia.

Vechia lor acțiune revoluționară Bulgarii și-o continuă acum de acasă în direcțiunea acésta. Este cunoscută în tótă Europa activitatea comitetuluĭ revoluționar bulgar din Sofia, care urzesce planurile pentru cucerirea Macedoniei. Despre uneltirile acestui comitet s'a scris mult în anii din urmă în legătură cu turburările din Macedonia, dér despre sistemul urmărit de revoluționarii bulgarĭ de a pregăti têrîmul pentru planurile bulgare în Macedonia, prin terorisarea cu pumnalul și cu plumbul a tuturor contrarilor acestor planurĭ, nu s'a scris nimic orĭ numai fórte puțin.

Nu numai Apusul înaintat în cultură, ci și Rĕsăritul rĕmas îndĕrĕt al Europei își are adĭ asasinatele sale politice.

Intr'un timp mai scurt de-un an s'au comis pe pămêntul ospital al României trei asasinate politice, tóte făptuite de unelte ale comitetelor secrete bulgare. Victimele celor dintâiŭ două asasinate comise la Bucurescĭ și Brăila au fost Bulgarĭ, ér crima din urmă sĕvêrșită Duminecă nóptea în Bucurescĭ a fost îndreptată chiar contra unuĭ Român. Glonțul asasinului a fost îndreptat de astă dată asupra unui stimat profesor de origine Român macedonean din Ochrida, în contra căruia au vrut sĕ-șĭ rĕsbune conjurațiĭ bulgarĭ, fiind-că apĕra causa fraților sĕĭ din Macedonia, demascând uneltirile miserabile bulgare din patria sa. Ca cea mai mare crimă 'i-s'a atribuit profesoruluĭ Mihăileanu, victima asasinatului, că scotea un ḑiar sĕptĕmânal „Peninsula Balcanică“, în care făcea propagandă viuă în contra tendințelor bulgare în Macedonia.

Dăm mai jos amĕnunte despre acest asasinat politic, care a produs cea mai mare indignare în țéră și a revoltat pe toțĭ Românii binesimțitorĭ. Marea cutezare, cu care procede comitetul revoluționar bulgar în acțiunea sa secretă de rĕsbunare și terorisare, trimițênd pe agenții sĕi până și în România, ca sĕ urmăréscă la adăpostul ospitalității române pe adversarii lor, trebue sĕ deștepte cea mai seriósă luare aminte a guvernului român.

E învederat, că aicĭ se trătéză de un complot secret bulgar. Asasinul, Bulgarul Stoian Dimitroff, a mărturisit, că el însușĭ s'a oferit șefuluĭ comitetului revoluționar bulgar din Sofia, Saratoff, ca sĕ omóre pe Mihăileanu. Saratoff l'a autorisat de a comite crima, după ce l'a pus mai întâiŭ sĕ jure; numai după aceea asasinul a plecat la Bucurescĭ.

In fața unor astfel de întêmplărĭ, guvernul român trebue sĕ ia mĕsurĭ fórte energice, mai întâiu ca sĕ descopere și sĕ distrugă organisația secretă bulgară, ce pare a se fi estins și pe teritoriul României, apoi ca sĕ introducă un sistem mai strict de supraveghiare a strĕinilor, carĭ mișună prin țĕră. Numai așa se vor puté pentru viitor preîntimpina crimele ca cea sĕvêrșită Duminecă.

Astăḑĭ va fi îmormêntat în Bucurescĭ profesorul Mihăileanu, care a trebuit sĕ plătéscă cu viața sa zelul cel mare, ce l'a desfășurat în apĕrarea fraților din Macedonia.

Suntem sigurĭ, că cu acéstă ocasiune poporațiunea capitalei române va manifesta cea mai căldurósă simpatiă pentru bravul și zelosul Român macedonian, protestând astfel contra faptei mârșave și lașe a sectei revoluționarilor bulgarĭ, carĭ abuséză astfel de ospitalitatea unei țĕrĭ, căreia națiunea bulgară are sĕ-i mulțăméscă atât de mult.

La doveḑile aceste de simpatiă se alătură cu tótă inima Românii de pretutindenĭ, condamnând și înfierând mârșavele uneltirĭ ale complotiștilor bulgarĭ, carĭ prin astfel de crime fioróse caută a-șĭ rĕsbuna contra adversarilor lor politicĭ.

Dela conferența interparlamentară.

Se scie, că Marția trecută s'a deschis în Paris *conferența interparlamentară de pace și arbitragiu.* In mijlocul marilor evenimente de tot felul, ce s'au petrecut ḑilele acestea în strĕinătate, lucrările conferenței n'au atras interesul publicului în mĕsură așa de mare ca altă-dată. Dér nicĭ n'au fost de rêndul acesta discusiunĭ pasionate ca alte orĭ. Numai grupul maghiar a ținut sĕ facă puțin sgomot cu proiectul contelui Apponyi despre înființarea „uniunei internaționale de pace a pressei“, care sĕ-șĭ țină consfătuirile paralel cu conferența interparlamentară. In scopul acesta au și plecat la Paris un numĕr însemnat de deputațĭ ungurĭ, ca sĕ se afișeze acolo ca „amicii păcii“ și ca inițiatorii unei creațiunĭ „ideale“ în serviciul „păcii universale“.

Asupra acestui proiect noi ne-am dat părerea în diferite rêndurĭ. Am arătat, cum Ungurii posând înaintea Europei ca „amicĭ ai păcii“ și ca ómenĭ pătrunșĭ de idei adevĕrat umanitare, acasă la ei sunt condușĭ de spiritul medieval al esclusivismului și intoleranței de rassă, fac politică de desnaționalisare, asupresc și persecută, și se pun ast fel în contraḑicere flagrantă cu adevĕratele principii de dreptate și umanitate.

Dér sĕ vedem, ce s'a petrecut la acest congres.

*

Ședințele și le-a ținut sub conducerea lui *Fallieres*, președintele Senatului frances. Deja în prima ședință de deschidere a luat cuvêntul contele Albert *Apponyi*, ținênd un lung discurs în care și-a motivat proiectul amintit, pus între obiectele dela ordinea ḑilei. In legătură cu acésta el a vorbit și despre pacea universală, în următórea ordine de idei:

Apponyi își începu discursul prin a spune, că uniunea interparlamentară a adus marĭ servicii în jurul formulării corecte a problemei păcii, însĕ ca *factor de putere*, cum a fost contêmplată la început, s'a validitat fórte modest, séu chiar de loc nu s'a validitat. Pentru-ca acțiunea parlamentară sĕ devină un factor inespugnabil în serviciul păcii, se recere sprijinul voinței popo-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Obiceiurĭ englese.

„Humanas actiones non ridere, neque detestari, sed inteligere.“

Spinoza.

In parcurĭ, la ora plimbării *fashonable* de sigur ațĭ întîlnit vr'o tînĕră *miss*, d'abia eșită din copilăriă, singură în cabrioletă, mânând caii cu siguranța senină a unui *horse man.* Cu un semn din cap, ea opresce un grup de tinerĭ cu florĭ la piept și, întinḑêndu-le mâna rîḑênd, légă cu ei o conversațiă animată. Ațĭ luat'o drept cocotă, nu așa? care sigură de efectul ei sugestiv, își face apariția obicĭnuită înaintea unor găgăuțĭ, feciorĭ de banĭ gata?

De data acésta nu ațĭ fost bunĭ gâcitorĭ, căcĭ domnișóra e fata prea virtuósă a celui mai puritan „burtă-verde“ din întréga *City of London.* Alte-orĭ o vețĭ vedé, neînsoțită de nimenĭ, cutreerând orașul pe jos, întrând în prăvălii, ésă făcênd escursiunĭ cu bicicleta într'o intimă cameraderiă cu un prietin, fără ca sĕ planeze asupra ei nicĭ măcar cea mai mică bănuială de *fast flirt.*

Ce vrețĭ? la Englesĭ fetele se bucură de o libertate și independență, care nouĕ ne par curióse, dér, în realitate, sunt un mijloc puternic pentru formarea caracterelor.

In schimb, femeia măritată e sclava căsniciei. Domnul e dus în afacerĭ. Il găsițĭ la bursă, în parlament, lângă tejghea, la *meeting*-urĭ, pretutindenĭ, afara de casa lui. Ține discursurĭ, își numĕră cupónele séu ochesce vre-un gheșeft. Séra se rĕsfață pe catifelele clubului, cetind lângă aburéla aromatică a unui ceaiŭ ḑiarele favorite, marĭ cât un cearceaf.

In tot timpul acesta, femeia e lăsată de capul ei, ține socotelele micilor cheltuelĭ, își cresce copiiĭ, repară ciorapii rupțĭ la vêrf. Si ca domnul sĕ nu fie câtușĭ de puțin deranjat în ocupații, ea face pentru dênsul până și visitele de rigóre, depunênd la plecare cartea lui în vestibul*).

De alt-fel, Englesul a redus la strictul necesar tóte formele politeței curente.

La masă nu aștépta sĕ-țĭ doréscă „poftă bună“. Căcĭ la ce ar fi bun acésta? Décă ai poftă, dorința e de prisos, décă n'ai: o glumă lugubră, e ca și când am ḑice unui paralitic sĕ bostoneze. Tot astfel poțĭ sĕ strănuțĭ o miie de orĭ, fără a-țĭ dori o singură dată măcar „sĕ-țĭ fie de bine“, chiar când te-ar vedé în ultimul stadiu al unei hidropisii.

Pe stradă te salută cu un gest fugitiv, la care îi rĕspunḑĭ la fel. Décă se opresce și-țĭ întinde mâna, strînge-o puternic, întrebându-l simplu: *„how do you do“*, fără sĕ-țĭ atingĭ pălăria, care nu se scóte față de personage fórte înalte séu față de dame; aceste din urmă, conform usului, salută ele întâiŭ. Pălăria se păstréză neclintit cam peste tot. In teatrele de mâna a doua, chiar în parlament, mulțĭ stau cu jobenul în cap.

Ceea-ce ne frapéză mai ales în localurile publice, e lipsa gesticulărilor, plecăciunilor, rîsetelor sgomotóse, a tuturor ismenelilor, carĭ la noi sunt semnele particulare ale omului „desghețat“, ér la ei acelea ale unui bărbier în vilegiatură, séu ale unui „pick-pocket“ de care lumea își feresce buzunarele. Simplitate în vorbă, o curteniă discretă fără afectare, sunt cea mai bună scrisóre de recomandare în societateă englesă.

Și cu tóte acestea, lucru ciudat, tocmai acest popor, care își face un titlu de gloriă din imperturbabilul sĕu bun simț, e cel mai ceremonios, cel mai legat de formele moștenite de secule, în ce privesce lumea oficială séu lumea aristocratică.

Lordul cancelar, ca un anahronism viu, șede și adĭ în plin parlament pe sacu-i de lână, fără rĕzîmătóre, dând a se înțelege, că basa puterei Angliei e comerciul. In ḑiua de 9 Noemvrie st. n. a fiecărui an, noul ales primar al Londrei (Lord Major), după ce prealabil s'a spovedit și împărtășit cu cele sfinte, își face arătarea înaintea populațiunei, în trăsură de gală, îmbrăcat cu o mantiă roșie cu guler de hermelin, însoțit de duhovnicul și purtătorul sĕu de spadă, precedat de heroldĭ, ce sună din fanfare și urmat de toțĭ *alderman-ii* (consilierĭ) în costumurĭ medievale.

Prin sălile Universităților întêlnescĭ studențĭ cu talare negre, berete quadrangulare de pe carĭ atêrnă, provocĕtóre, ghinda cusută cu fir a studentului nobil.

Ce sĕ mai ḑicem despre eticheta Curții, etichetă rigidă, stabilită cu precisiune până în cele mai neînsemnate amĕnunte? Despre *Drawingroom*-urile *Reginei* suprema ambițiune a fetelor aristocratice, carĭ își fac intrarea în lume și unde rochiile decoltate sunt de

*) Vedĭ: „Manners and Rules of Good Society“ *Fr. Warne.* London 1893.

rului. Acest sprijin lipsesce adĭ, şi asta este causa adevĕrată a slăbiciunei uniunei. Scrutând mai departe după causele acestei slăbiciunĭ află, că diferitele grupurĭ ale uniunei n'au desfăşurat destulă activitate, pentru-că: séu n'au aşteptat resultat, séu că n'au avut încredere în puterile lor. Prima supositiă n'are temeiŭ, a doua o admite; diferitele grupurĭ interparlamentare n'au lucrat cum trebuia, fiind-că nu se simt a fi factorĭ ai puterii. Şi érăşĭ se întrébă de unde vine totuşĭ neactivitatea acésta? Ea isvoresce, póte, din generala decadenţă a parlamentarismului, a căruĭ doctoriă ar fi *vindecarea.* Apoi face următórea constatare caracteristică:

„Orĭ-cât de deosebite ar fi în diferitele ţĕrĭ simptomele bolnăviciose ale parlamentarismului modern, ele au totuşĭ o trăsătură comună, şi acésta este: *indiferentismul păturilor largĭ ale poporului faţă cu parlamentul.* Fenomenul acesta general se póte reduce la cause generale, carĭ provin *séu din defectuositatea instituţiunilor, séu din causa aplicărei greşite a acelora,* încât **parlamentele representă într'un mod fórte manc adevĕratele sentimente şi adevĕrata voinţă a poporuluĭ“.....**

După constatarea acésta, care este o viuă ilustrare a stărilor din parlamentul ungar, — parlament, care de fapt *nu representă* adevĕratele sentimente ale obştei cetăţenilor şi nicĭ voinţa nefalsificată a poporului — contele Apponyi vorbì despre *iubirea de patriă,* ḑicĕnd între altele: fiăcare sĕ şĭ iubéscă patria, sĕ-i apere înainte de tóte cinstea; nimenĭ sĕ nu-şĭ pună ca ţîntă lupta materială, ci câştigarea binefacerilor păcii sociale; s'o iubéssă cu înţelepciune şi prevedere, ca bunurile ei cele mai înalte sĕ nu le espună, ci mai vêrtos sĕ le garanteze pe basa solidă a dreptăţii (!)

Revenì apoi la *rolul pressei,* care e un factor indispensabil. Nu este problemă mai urgentă, decât asigurarea conlucrărei pressei pentru ţinta, ce şĭ-a pus uniunea. Fără de organisarea pressei în direcţiunea acésta, instituţiunea uniunei interparlamentare de pace va vegeta şi nu va ajunge la nimic. Fără înlăturarea acestei scăderĭ nu se va puté ajunge, decât la organisarea *formei,* fiind-că pressa singură e capabilă a învinge pedecile de spaţiu şi timp, ea se furişéză în inima fiă-căruia şi prin continuitatea influenţei sale deştéptă şi dă avênt gândirei. Recomandă apoi nisuinţa grupului maghiar în direcţiunea acésta, care e menită a începe o „nouă eră“. Ungurii au început'o şi pe Ungurĭ i-au urmat şi Sêrbii, ér ceea-ce se póte face în Orient, de ce sĕ nu se pótă face în Apus?

*

Vorbirea lui Apponyi a fost secundată de aplausele conaţionalilor sĕi. Drept resultat al propunerilor sale, conferenţa a decis instituirea unei „Agenţii a păcii“ (*Agence de la paix*) la Paris, care sĕ se pună în legătură cu instituţia similară din Berna. Agenţia acésta va publica şi un buletin ḑilnic, pe care 'l va trimite la ḑiarele marĭ din lume şi pentru a preîntîmpina cheltuelile de lipsă, se va face apel la amicii păcii. In cas când sumele colectate nu vor fi suficiente pentru fundarea şi susţinerea „Agenţiei păcii“, se va face apel la agenţiile de pressă pentru a-se publica articulĭ favorabilĭ păcii.

Decisiunea acésta s'a luat în şedinţa de Miercurea trecută.

*

In şedinţa de Joi, 2 August, *Bernaert* a raportat despre lucrările congresului internaţional dela Haga, esprimând dorinţa, ca proximul congres sĕ se ocupe cu redactarea codicelui puterilor neutrale.

Conferenţa a primit apoi proiectul de resoluţiune presentat de *Lorand,* care esprimă recunoscinţă congresului de pace din Haga şi dă espresiune regretului, că conflictul dintre Anglia şi Transvaal nu s'a putut evita prin mijlócele date puterilor de congres.

Representantul ceh Dr. *Herold,* în numele naţiunei cehice, salută Francia, ca *apĕrătórea micilor state şi naţiunĭ asuprite.*

A vorbit apoi Albert *Berzeviczy* recomandând spre primire proiectul vicontelui *Le Batut* despre instituţia tribunalului de arbitrii internaţional ales.

Aceste au fost momontele mai marcante ale conferenţei, care s'a închis Vinerĭ.

Mai notăm, că „amicii maghiarĭ ai păcii“ au adresat contelui Apponyi o telegramă de felicitare pentru „victoria“, ce a secerat'o în conferenţă prin discursul, ce l'a ţinut. Telegrama pórtă data de 2 August şi a fost iscălită de toţĭ membrii grupului maghiar.

Sĕrbările dela Abrud.

I. Moţii.

Acum când scriu aceste şire sunt departe de munţii, pe a căror póle şi 'n a căror mieḑ trăesce un vrednic neam de Românĭ: Moţii. Dér orĭ cât aşĭ fi de departe, n'am sĕ uit frumósele ḑile din Abrud. Sunt atât de rare dilele de sĕrbătóre pentru neamul nostru!

Câte-va ḑile după festivităţile jubileului gimnasiului românesc din Braşov, s'a întrunit la Abrud Societatea pentru crearea unui fond de teatru românesc. Şi acéstă adunare a fost un fel de jubileu semicentenar. Nu cu numele, ci în inimile nóstre, carĭ au fost pline de sentimente de cucerire faţă de acei Moţĭ, carĭ cu 52 de anĭ în urmă au fost eroii neamului nostru. De aceea adunarea din ĕst an a fost mai măréţă decât celelalte... cei-ce vor sĕ creeze un teatru român, s'au adunat pe locurile unde înainte cu-o jumĕtate de veac s'a desfăşurat cea mai mare tragediă a poporului nostru.

Inalţĭ, svelţĭ şi vînjoşĭ, deschişĭ la vorbă şi la inimă, — aşa sunt Moţii. Intre ei nu găsescĭ aşa ḑisele tipurĭ romane: brunii cu nas încovoiat, cu ochii scînteetorĭ şi cu bucle lungĭ şi negre. Acestea sunt acasă în ţéra Haţegului şi a... sĕrăciei. Cine a călĕtorit prin ţĕrile cu o aristocraţie veche, a întêlnit pe aceste tipurĭ efemeiate, carĭ se numesc ultimii descendenţĭ ai unor vechĭ familii. Ei îţĭ bat la ochĭ prin frumseţea lor, prin mişcările lor fine, prin privirea lor melancolică şi prin sufletul lor de femeiă. E ca şi când tótă frumuseţea esterióră a lungului şir de generaţii s'ar fi întrunit încă odată într'un individ, după-ce puterea neamului s'a stins deja de mult. Cam aceeaşĭ impresie mi-au făcut'o Haţeganii. Moţii din potrivă sunt tipul rassei amestecate, rassei împrospĕtate. Ei sunt în majoritate bălanĭ séu castanii, au ochiĭ vineţĭ şi gât lung, frumseţea lor şi a femeilor nu e bătătóre la ochĭ, dér ceea-ce te surprinde, e agilitatea, vînjoşia şi puterea de viaţă, pe care o gìcescĭ din fie-care mişcare a lor.

Că nu au „tipurĭ romane“ o sciu ei înşişĭ, dér fiind-că Românul e deprins sĕ se laude cu ḑiua de erĭ, Moţii se mângăe, că ei au „tip dacic“. Asta îmĭ aduce aminte de o anecdotă. Sergentul Lefèvre distingêndu-se în rĕsbóie, Napoleon l'a înaintat până la rangul de mareşal. Un aristocrat vechiŭ l'a batjocurit odată, numindu-l parvenit. „Imĭ spui, că n'am avut strămoşĭ ca dumnéta“, îi rĕspunse Lefèvre, „e drept, dér în schimb eu însumĭ sunt un strămoş, cu care s'or făli nepoţii mei!“ — Nu sciu cum au fost Dacii, décă însĕ într'adevĕr au sĕmĕnat cu Moţii... onóre lor! Va veni o vreme, când tot cu aceeaşĭ mândriă, cu care spunem, că suntem Romanĭ, vor spune urmaşii că suntem neam de Moţĭ! Căcĭ nu aleşĭ prin conferenţe naţionale şi meetingurĭ poporale, ci prin înse-şĭ faptele lor ei s'au dovedit chemaţĭ de a fi conducĕtorii neamului nostru.

Aurul, pe care-l caută dilnic, i-a făcut ómenii de aur, carĭ sunt. Ei sunt cutezătorĭ, căcĭ de câte-orĭ se cobóră în bae nu sciu, décă se vor întórce; ei sunt muncitorĭ, căcĭ nădejdea aurului le dă putere sĕ muncéscă şi tot ea îi face răbdurii; ei sunt deschişĭ la suflet, căcĭ după un şir de ḑile de muncă în întunerec, urméză un şir de ḑile petrecute la lumină; ei sunt Românĭ bunĭ, căcĭ pământul pe care-l apĕră ei cuprinde comorĭ nepreţuite. Ei mor totdéuna fericiţĭ, căcĭ fie-care are nădejdea, că „mâne va găsi comóra“.... dér mai fericiţĭ sunt când pot muri pentru comóra, ce vor sĕ lĭ-o lase copiilor lor.

Aceştĭ Românĭ adĭ bogaţĭ, mâne sĕracĭ, adĭ cu aur, mâne fără aur, însĕ în vecĭ cu vitejiă şi eroism în pept, aceştĭ Moţĭ sunt fala neamului nostru.

Ii cunosceam numai după faimă, acum îi cunosc aievea, şi o mărturisesc, că sunt fericit.

Când trăescĭ cincĭ anĭ în strĕinătate şi ḑilnic eştĭ martorul evenimentelor marĭ ale politicei europene, ér politica Românilor din Ungaria o urmărescĭ numai din jurnale, trebue sĕ spun sincer, că adeseorĭ ai ocasiă sĕ te convingĭ, câte forţe se risipesc înzadar la noi pentru lucrurĭ de nimica, cât de adeseorĭ e neseriósă politica care se face la noi. Când citeam gazetele nóstre şi vedeam, că în loc sĕ fiă considerată politica ca o sciinţă, ea e tăvălită prin noroiul atacurilor personale; când vedeam, că însufleţirea naţională a tineretului nostru se izidesce în însufleţire pentru clicĭ, mĕ apuca o tristeţe până în adêncul sufletului.

Am fost acum la Abrud şi m'am convins, că de departe privind lucrurile, devii mai iute pesimist. Armonia, ce a esistat la Abrud, armoniă deplină, însufleţirea, care a făcut ca tóte inimile sĕ bată în acelaşĭ sens, m'a făcut sĕ cred éră în apropiata nóstră isbândă. Ar trebui sĕ ne întêlnim cât mai des Românĭ din patru unghiurĭ, precum ne-am întêlnit la Detunata, la Câmpenĭ şi la Roşia, sĕ fim cât mai des împreună *cu toţii,* ca sĕ nu ne despărţim în *partide,* sĕ avem înaintea ochilor noştri ómenĭ bravĭ, precum am avut în ţéra Moţilor, ca sĕ învĕţăm dela ei sĕ ne iubim.

Laudă Moţilor, de trei-orĭ laudă!

Depestraje.

Asasinatul din Bucurescĭ.

Dăm adĭ amĕnunte asupra oribilei crime sĕvîrşite de miserabilul bulgar Stoian *Dimitroff* contra profesorului *Stefan Mihàileanu,* directorul ḑiarului sĕptĕmânal „*Peninsula Balcanică*“. Stefan Mihăileanu era Român macedonean, un patriot entusiast, care ca director al „Peninsulei Balcanice“ n'a încetat de-a lupta pentru causa română din Macedonia. Dér tocmai lupta acésta a fost motivul comiterei crimei Bulgarului Dimitroff, care a credut, că prin uciderea lui Mihăileanu va aduce un serviciŭ însemnat comitetului macedonean revoluţionar din Sofia. Mihăileanu s'a stabilit în România de mai bine de 30 anĭ.

Etă, după „Timpul“, circumstanţele în carĭ s'a comis crima:

Mihăileanu se întorcea Duminecă séra pe la óra 11 acasă împreună cu d-na Mihăileanu şi cu fetiţa sa, dela d-l Dimitriu, din strada Ţepeş-Vodă. Pe când trecea prin strada Linişteì, colţ cu strada Iancului, se audì de-odată o detunătură de revolver. Mihăileanu şovăì puţin, simţindu-se rănit, puse mâna la piept şi strigând „m'au omorît!“ putù sĕ alerge până în pórta casei sale din strada Iancului, unde căḑù jos. Soţia şi fiica rănitului s'au spăriat şi au început sĕ ţipe, dând alarma.

Auḑêndu-se ţipete, lumea alérgă sĕ vadă, ce este, şi câţĭ-va sergenţĭ anunţară imediat pe inspectorul de serviciŭ Sava Grigorescu despre cele întêmplate, şi poliţia. Sosiră peste câte-va minute la faţa locului inspectorul de serviciŭ, şeful siguranţei şi comandantul sergenţilor. Constatându-se crima, Mihăileanu fù trimis la spitalul Colţea, dér până acolo *încetà din viaţă.* Ultimele lui cuvinte au fost: „m'au omorît Bulgarii!“ Se începură imediat cercetările pentru prinderea asasinului şi stradele de prin apropiere fură păḑite de-o companiă de sergenţĭ, pentru-ca asasinul sĕ nu pótă scăpa.

La câţĭ-va paşĭ de locul, unde Mihăileanu a fost împuşcat, se găsì o pălăriă, care nu mai încăpea nicĭ o îndoială, era a asasinului. Se ordonà imediat, ca orĭ-cine va fi găsit fără pălăriă, sĕ fiă arestat. D-l D. Dobrescu, prefectul poliţiei, însciinţat de fiorosul asasinat, sosì şi d-sa la locul crimei şi conduse în persónă cercetările pentru prinderea omorîtorului.

Asasinul fù descoperit ascuns între nisce scândurĭ la o bină în construcţiune în strada Iancului. El era fără pălăriă şi se prefăcea, că dórme. I se luà imediat un scurt interogatoriu şi declarà cu sânge rece, că *el este asasinul* şi nu-şĭ ascundea părerea de bine, când a auḑit, că Mihăileanu a încetat din viaţă şi că glonţul revolverului a nimerit bine. A declarat apoi, că se numesce Stoian Dimitroff şi că este de fel din Üsküb (Macedonia). Neîntrebat, a declarat, că n'are complicĭ şi că a omorît pe Mihăileanu numai pentru faptul, că *ducea o campaniă înverşunată în contra Bulgarilor* prin gazeta lui „Peninsula Balcanică“.

Stoian Dimitroff are o figură obicĭnuită de criminal. Scund, urît şi provocător, cu ochii micĭ şi vii, cu maxilarele pronunţate, cu forma capului unui criminal înăscut, asasinul n'are decât vre-o 18 anĭ. Mustaţă aprópe n'are. El a mai spus apoi, că este de vre-o doi anĭ în România şi că în timpul din urmă lucră la un croitor Durcăr din strada Poetului. A mai rĕspuns apoi, că locuesce în Splaiul Bolintineanu, împreună cu doi chelnerĭ bulgarĭ.

Asasinul a fost dus apoi la poliţiă, în care timp s'a făcut o descindere la locuinţa lui din Splaiul Bolintineanu, unde nu s'a putut găsi nimic alt-ceva, decât nisce fotografii ale unora din membrii comitetului revoluţionar bulgar din Sofia şi Rusciuc.

Luat de scurt la poliţiă, Dimitroff a declarat érăşĭ, că n'are nicĭ un complice şi că a omorît pe Mihăileanu numai pentru-că ducea o aşa de vie campaniă contra Bulgarilor. Un amic al sĕu, anume Boznacoff, i-a arătat într'o ḑi pe directorul „Peninsulei Balcanice“ şi el de atuncĭ nu-l pierdea din vedere şi voia sè se rĕsbune, pentru-că el îşĭ iubea ţéra şi ca atare voia sĕ se rĕsbune contra duşmanilor. Pentru-că nu putea sĕ omóre pe Mihăileanu fără autorisarea comitetului central revoluţionar din Sofia, a mers la Sofia şi s'a pus direct în legătură cu Saratoff, preşedintele comitetului revoluţionar bulgar, autorul moral al atâtor crime. *Saratoff i-a ordonat sĕ asasineze pe Mihăileanu,* duşmanul Bulgarilor, după-ce el a jurat, că va esecuta orĭ-ce ordin i-se va da.

Asasinul a spus acestea d-lui jude instructor Florescu cam în terminii următorĭ:

— „D-le Saratoff, am ceva de făcut în România; dér sĕ nu mĕ refusaţĭ şi sĕ-mĭ

---

rigóre; despre acele *Levée*-urĭ, ţinute de *Prinţul de Walles* la St. James Palace, unde cei admişĭ se presintă în culoţĭ coloraţĭ, ciorapĭ de mĕtase, spada încinsă etc., recepţiunĭ privite ca o mare discuţiune?

In parlament, deputaţii nu sunt nicĭ când numiţĭ cu numele lor, ci: „onorabilul representant dela X.“ (the honourable member for X). Décă deputatul e militar, îi se adaugă, invariabil, epitetul *gallant* (viteaz); décă e advocat, epitetul *learned* (învĕţat). In casa lorḑilor, membrii se bombardéză cu espresiĭ, ca: „nobilul lord dela spatele meu“ (the noble lord behind me) şi altele asemenea, voind, probabil, a da discuţiunilor o mai mare impersonalitate.

Sĕ amintim în acest loc, că „*lord*“ e titlul ce se dă tuturor persónelor făcênd parte din cele 5 gradaţiunĭ nobilare, carĭ de sus în jos sunt: *duke, marquess, earl,* (conte), *viscount, baron.* La acelaşĭ titlu au drept toţĭ fiiĭ de duce séu marchis, precum şi *cel mai mare fiŭ* al unui conte; celorlalţĭ descendenţĭ nu li se cuvine, decât numirea de „honourable“. Pe o adresă séu document titlul, bine înţeles, se specifică, căcĭ lord, pus înaintea numelui de *familie* fără altă indicaţiune, însemnéză totd'auna baron.

„*Sir*“, pe care ḑiarele românescĭ îl întrebuinţéză adesea greşit, e titlul *baronet*-ilor şi *Knight*-ilor (cavalerĭ), carĭ forméză mica nobilime. Acest cuvênt, ca şi „cóne“ al nostru, se pune esclusiv înaintea numelui de *botez.* (Sir John, etc.) la care se adaugă pe adresă numele de familiă. Prin titlul „sir“, de regulă se rĕsplătesc servicii eminente pe tĕrîmul literaturei, administraţiei, etc. Ast-fel primarul Londrei, la eşire din slujbă, îşĭ atîrnă de numele sĕu fórte burghezesc acest monosilab atât de rîvnit.

Precum vedeţĭ firea engleséscă se compune din o îndoită personalitate, fórte deosebită una de alta. Pe lângă un fond practic, atribuit mai mult împrejurărilor şi crescerei, care îl face sĕ privéscă partea utilitară a lucrurilor, acelaşĭ popor engles posedă un temparament idealist şi cavaleresc, comun rasselor de Nord. Căcĭ Anglia, acéstă ţéră a speculaţiunilor comerciale, a confortului, a vorbei scurte, e în acelaşĭ timp pământul clasic al curajului estraordinar, al virtuţilor civice, al onórei. Apoi, sentimentele cele mai ideale, cea mai gingaşă dragoste nu s'au cântat în graiul acestui popor, de un poet eşit din sînul acestui popor, divinul, în vecĭ neîntrecutul *Shakespeare*?

A. Şuluţ-Carpenişanu.

spuneţĭ drept. Acolo este un Român macedenean, care scrie contra nóstră. Vréu sĕ-l omor. Mĕ lăsaţĭ?

„Nu am căpĕtat în acea ḑi niciĭ un rĕspuns şi am fost amânat pe a doua ḑi, când de-asemenea nu mi-s'a spus nimic. A treia ḑi, înse, am căpĕtat aprobarea d-lui Saratoff, după ce-mĭ spuse: „Băiete, décă eştĭ hotărît, fă-o; jură!“ Am jurat, spuind cuvintele următóre: „In numele lui Dumneḑeu, jur, că voiŭ lupta pentru Bulgarii din Macedonia şi voiŭ apĕra interesele lor“ şi am sărutat revolverul de 6 orĭ.

„La plecare, Sarafoff a voit sĕ-mĭ dea 50 lei, dér eu am refusat, ḑicênd, că nu omor pentru banĭ“.

Se vede însĕ cât de colo, că Dimitroff declarând acestea n'a spus în tocmai adevĕrul, căcĭ este constatat acum, că el făcea parte din sub-comitetul bulgar-macedonean din Bucurescĭ şi că, probabil, a fost desemnat de Saratoff sĕ omóre pe Mihăileanu, ér nu că el ar fi voit acésta înainte ca comitetul din Sofia sĕ îi ordone.

Astfel s'a petrecut gróznica crimă, care a răpit Românilor Macedonenĭ un luptător de inimă, duşman neîmpăcat al vrăjmaşilor românismului. Cercetările instrucţiunei însĕ nu duc la un resultat despre plănuirea asasinatului, cum a espus-o Dimitroff. Aicĭ este o rĕsbunare, lucrul este incontestabil şi unul, care a avut sĕ se rĕsbune personal pe Mihăileanu este Bulgarul fotograf Fakiroff, care a fost espulsat acum câte-va lunĭ, în urma campaniei „Peninsulei Balcanice“. Fakiroff şi cu Saratoff au pus, probabil, la cale şi asasinarea lui Mihăileanu, şi Dimitroff n'a fost decât un instrument orb în mânile lor.

Rĕsboiŭ în China.

Ambasadorii.

„Temps“ din Paris primesce din *Shanghai*“ scirea, că la 2 August s'a publicat un decret împĕrătesc, care *dă voiă ambasadorilor de-a comunica cu guvernele lor,* însĕ numai prin telegrame deschise. Decretul ordonă mai departe, ca ambasadorii sĕ călĕtoréscă la Tien-Cin sub scut sigur.

Situaţia la Tien-Cin

Biroul „Reuter“ este informat, că Chinesii au rupt digul marelui canal *şi au inundat întreg ţinutul între Tien-Cin şi Peking.* Spre nord dela Tien-Cin stau *30,000 Boxerĭ.* O luptă e în ajun.

Ministrul Chinei la Bruxella a remis ministrului afacerilor streine o depeşă a prinţului Ceng, ḑicênd, că este inutil sĕ mai trimétă depeşĭ cifrate, carĭ nu vor fi transmise, deóre-ce *lupta a şi început la Tien-Cin.*

Li-Hung-Cĭang sinucis?

O scire sensaţională întrerupe acum monotonia evenimentelor. Din *Shanghai* se vestesce, că *Li-Hung-Cĭany,* fostul guvernor în Canton şi acum de curênd numit vice-regele provinciei Pecili, *s'a sinucis.*

Li-Hung-Cĭang a părăsit luna trecută provincia Canton, ca sĕ mérgă la Peking, numit fiind vice-rege în Pecili. Puterile au primit cu satisfacţiă acéstă numire, fiind-că Li-Hung-Cĭang era considerat ca unicul Chines capabil de-a face ordine. El ajunse în Shanghai, unde s'a oprit şi n'a putut merge mai departe, căcĭ primì dela guvernul din Peking ordin sĕ între în tratărĭ cu consulii şi sĕ împiedece astfel marşul trupelor aliate spre Peking. Consulii însĕ n'au vrut sĕ stea de vorbă cu el; se purtară cu neîncredere nu numai fiind-că Li-Hung-Cĭang tăinuia întêmplările din Peking, ci fiind-că un edict împĕrătesc îl provocase sĕ mérgă imediat în capitală, sĕ ia comanda peste trupele chinese şi prin cunoscinţele sale belice sĕ ducă la victoriă causa chinesă *contra streinilor.*

Edictul acesta scotea la ivélă nu numai nesinceritatea guvernului, ci şi politica de duplicitate a vice-regelui.

Masacrarea creştinilor.

Ministru frances de esterne *Delcassé* a primit dela consulul frances din *Cifu,* cu data de 2 August, o telegramă ḑicênd, că o proclamaţiă a guvernatorului din *Mukden* îndémnă populaţiunea din Mandsuria *sĕ masacreze pe creştinĭ. Tóte stabilimentele religióse sunt distruse. Misionarii au organisat apĕrarea cu proseliţii indigenĭ.*

Mare luptă între Ruşĭ şi Chinesĭ.

General *Masziewski* a telegrafat, la 1 August, comandantului din Cita, că generalul *Orloff* anunţă, că o parte a detaşamentului sĕu a atacat la 3 Iulie trupele regulate chinesescĭ şi le-a respins, luându-le un tun, 8 stégurĭ şi un mare numĕr de puscĭ şi de muniţiunĭ. Comandantul chines şi 200 de ómenĭ au fost ucişĭ. Pierderile Ruşilor sunt de 7 ómenĭ ucişĭ şi 20 răniţĭ.

Ruşii au luat *Aigoun,* la 4 August, după o luptă crâncenă. Generalul Grodekoff confirmă, din Chsbarowsk, luarea Aigounului; Chinesii au fost urmăriţĭ în direcţia oraşului Toiişi-kar. Populaţia din Kashgar, din Gendun şi din Kuloska este neliniştită din causa sgometelor alarmante, dér tóte mĕsurile au fost luate pentru a-o linişti. Calmucii şi Nomagii sunt favorabilĭ Ruşilor; 15,000 de Calmucĭ au fost concentraţĭ.

Generalul Lunevicĭ a plecat din Port-Arthur la Tien-Cin, pentru a lua comanda detaşamentului din Pecili.

SCIRILE ḐILEI.

— 25 Iulie v.

Curtea din Viena, din incidentul morţii Regelui Umberto al Italiei, a luat doliu pe timp de 4 sĕptĕmânĭ, ér din incidentul morţii ducelui Alfred de Saxen-Coburg-Gotha pe timp de 6 ḑile.

Inmormêntarea A. S. Regale Ducelui de Coburg, s'a făcut Sâmbătă séra la Coburg. AA. LL. RR. Principele Ferdinand şi Principesa Maria de România au sosit Vinerĭ după améḑĭ la Coburg. A fost o scenă înduioşătóre momentul când A. S. R. Principesa Maria a revĕḑut corpul neînsufleţit al părintelui sĕu. Prinţul de Galles, fratele mai mare al defunctului, a sosit tot Vinerĭ la Coburg. Au fost representate la înmormêntare tóte casele domnitóre din Europa. Guvernul român fù representat prin d-l Al. Beldiman, ministrul ţĕrei la Berlin.

In loc de cununĭ peritóre pe mormêntul regretatului tînĕr *Ioan Moga,* au incurs pentru masa studenţilor românĭ din Braşov următórele contribuirĭ: V. Oniţiu 2 cor., G. Dima 2 cor., Dr. I. Bunea 2 cor. Dr. S. Puşcariu 2 cor., Dr. A. Borza 1 cor., Surorile Z. J. R. Moga 2 cor. — Direcţiunea gimnasiului din Braşov le esprimă cele mai calde mulţumite.

Căsĕtoria Regelui Serbiei. Căsĕtoria Regelui Alexandru al Serbiei s'a făcut Duminecă la amiaḑĭ, cu mare solemnitate. Au asistat ca martorĭ *Mansuroff,* ministru Rusiei, *Marchand,* trimis special al guvernului frances, şi *Nestorovicĭ,* preşedintele Soupcinei. O mulţime imensă a aclamat viu pe Rege şi pe logodnica sa. Au asitat la ceremonia religiósă: membrii corpului diplomatic, miniştrii, majoritatea ofiţerilor superiorĭ şi înalţii demnitarĭ ai Statului. „Jurnalul Oficial“ publică un decret amnestiind numĕroşĭ condamnaţĭ pentru crime politice, între alţii pe *Tauşanovicĭ,* fost ministru radical, şi pe *Proticĭ,* ḑiarist, carĭ au fost puşĭ în libertate.

Manevrele flotei române. Contra-amiralul Murgescu, inspectorul general al marinei militare, s'a îmbarcat alaltăerĭ pe încrucişătorul „Elisabeta“, ca sĕ presideze la o seriă de instrucţiunĭ şi manevre pe mare. D. locot.-comandor Gratzoski, adjutantul M. S. Regelui, se va imbarca asemenea pe încrucişătorul „Elisabeta“ spre a face un stagiu de 4 lunĭ. Bricul „Mircea“, canoniera „Griviţa“ şi torpilorele „Sborul“ şi „Năluca“, vor constitui împreună cu încrucişătorul „Elisabeta“ escadra de manevră. Aceste manevre vor dura până la 15 Septemvrie.

Comisiunea româno ungară de revizuire, pentru delimitarea frontierei şi înlocuirea actualilor stêlpĭ de lemn prin alţii de fer, aşeḑaţĭ pe soclurĭ de zidărie, se va întruni în curênd la Rîul Vadului, spre a-şĭ începe lucrările prin munţii judeţului Argeş până la Vama Giuvala, din Muscel.

Reîntórcerea Evreilor emigranţĭ. Şlepurile Regiei monopolurilor au dus aḑĭ la Brăila şi la Galaţĭ aprópe 600 emigranţĭ înapoiaţĭ din Viena şi Budapesta. — D-l C. Ollănescu, ministru de interne, a invitat autorităţile din Brăila şi Galaţĭ, sĕ controleze hârtiile tuturor emigranţilor şi sĕ trimită imediat pe cei născuţĭ în ţéră la vetrele lor, ér pe cei din Galiţia, Rusia şi Ungaria sĕ-i opréscă până se vor lua mĕsurĭ pentru reespedarea lor în ţĕrile respective.

Restaurarea mănăstirei Sinaia. Pentru lucrările de restaurare a mănăstirei Sinaia, Eforia spitalelor civile a prevĕḑut pentru campania curentă suma de 140 de mii de lei. Aceste lucrărĭ vor fi terminate până în 2 anĭ.

Arestarea unui anarchist în Bucurescĭ. In gropile Aristide din Bucurescĭ a fost arestat un Italian anume *Rosi Amedeu,* asupra căruia erau bănuelĭ, că e anarhist. Făcêndu-se cercetărĭ minuţióse la el acasă, s'au găsit mai multe broşurĭ şi ḑiare anarchiste. De asemenea s'a mai găsit o broşură în care se esplică modul de preparaţiune a unei bombe, precum şi care sunt mijlócele cele mai eficace pentru comiterea atentatului. Intr'o cutie de carton s'a găsit un maldăr de corespondenţe, în care se vorbea fórte mult despre atentatul asupra regelui Umberto. Corespondenţa este scrisă pe hârtiă albastră de format dreptunghiular. Imediat ce s'a auḑit despre arestarea lui Rosi, o sumă de Italienĭ au mers la poliţiă, ca sĕ céră liberarea lui. Toţĭ aceştia sunt amicii lui Rosi. Ei spun, că prietinul lor nu e de fel anarchist şi n'are nicĭ o legătură cu anarchiştii. Fără îndoială, glasul lor nu a fost ascultat. Printre Italienii, carĭ au mers sĕ céră liberarea lui Rosi, era şi unul asupra căruia esistau marĭ bănuelĭ. Individul nu scie aprópe de loc românesce. El e în vêrstă de 42 anĭ şi are fisionomia unui om fricos. La întrebarea, ce i-s'a făcut, décă e anarchist, individul n'a rĕspuns nimic, ci s'a mulţumit sĕ dea din umerĭ şi sĕ surîdă. O minuţiósa perchisiţiune se va face şi la domiciliul acestuia.

Emanciparea femeilor mohamedane. Mişcarea pentru drepturile femeilor s'a pornit mai de mult şi în lumea mohamedană. Acum s'a alăturat la acéstă mişcare şi beiul Kassem Amin, consilier al tribunalului din Cairo, care a publicat în interesul femeilor şi o carte, ce formuléză dorinţele Mohamedanelor în următórele cincĭ puncte: 1) Instrucţiă şi educaţiune; 2) Validitarea liberei voinţe; 3) Libera alegere a bărbatului; 4) Restrîngerea dreptului bărbatului de a-şĭ înapoia nevasta părinţilor acesteia şi proces de divorţ formal; 5) Oprirea prin lege a poligamiei (a obiceiului de-a ţiné mai multe femei.) — In motivarea acestor dorinţe, punctul cel mai interesant este acela, după care asuprirea femeilor mohamedane nu este pretinsă de Coran şi de profeţĭ, ci îşĭ are originea în obiceiurile acelor popóre, carĭ au primit mai întâiŭ religia mohamedană. Coranul enunţă hotărît: „Femeia are tot atatea drepturĭ, câte datorinţe“. „Una dintre binefacerile, cu carĭ Dumneḑeu a împărtăşit pe bărbat este aceea, că a creat pe femeiă şi femeia a împreunat'o cu bărbatul, ca împreună sĕ se iubéscă şi sprijinéscă“... Despotismul mohamedan şi obiceiurile de ḑecĭ de seculĭ, au ţinut femeia cu totul în robiă. E posibil însĕ, că noul secul le va aduce şi lor o uşurare a sorţii.

Din milionar — colportor. Cu 10 anĭ înainte, cel mai bogat om în oraşul Somerville din statul Massachussetts era Charles H. North. Averea lui se apropria atuncĭ de 20 milióne coróne. Astăḑĭ pe nenorocitul North în acelaşĭ oraş, unde înainte tótă lumea umbla sĕ-i facă plăcerea şi sĕ-i caute bunăvoinţa,—acum tocmai din contră, — tótă lumea l'a părăsit. Din marea lui avere, i-a mai rĕmas numai vechia casă de locuit, din care el folosesce pentru sine douĕ odăi, ér celelalte le-a închiriat unei femei. Faţă 'n faţă cu feréstra uneia dintre odăi se află abatoriul, pe care el îl clădise şi pe al căruia frontispiciu strălucesce numele sĕu cu litere de aur. Milionarul bancrut iérna-vara se ocupă cu colportagiul de carne şi alţĭ articulĭ de mâncare. De multe-orĭ stă nóptea până târḑiu adâncit în controlarea vechilor sale registre de afacerĭ, căutând, scrutând şi gândindu-se, cum a fost cu putinţă, ca starea lui sĕ se schimbe în aşa mare mĕsură.

Necrolog.

Subscrişii cu inima adênc întristată aducem la cunoscinţa tuturor rudeniilor, amicilor şi cunoscuţilor, cumcă mult iubita şi neuitata soţiă, soră şi mătuşă

Elena Barbu n. Grecu,

proprietară, membră pe viaţă a „Asociaţiunei“ şi a mai multor reuniunĭ,

în al 51-lea an al etăţii şi al 29-lea an al fericitei căsĕtorii, după un morb îndelungat şi greu de inimă, provĕḑută cu sfintele sacramente, şĭ-a dat nobilul sĕu suflet în mânile Creatorului, Sâmbătă în 4 August st. n. la 6 óre d. a.

Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale scumpei şi neuitatei nóstre defunctese vor aşeḑa spre odihnă eternă Marţĭ în 7 August n. la 10 óre a. m. în cimiterul gr. cat. din loc.

Societatea română a perdut în dênsa o matrónă, ér sĕracii o binefăcĕtóre.

Fiă-i somnul lin şi memoria eternă!

Reghin, la 5 August n. 1900.

Patriciu Barbu, advocat, ca soţ. Sofia Neagoş, Maria Muntean, Dr. Iuliu Grecu, medic, ca surorĭ şi frate. Sever Barbu şi soţia, Eugenia n. Moldovan, Dr. Parteniu Barbu, ca nepoţĭ. Petru Neagoş, medic, Ioan Muntean, farmacist, ca cumnaţĭ.

Avis.

La alumneul gr. or. rom din Timişóra, devenind unul eventual trei locurĭ vacante, tinerii gr. or. rom., carĭ reflectéză la acest beneficiu, au sĕ-şĭ înainteze petiţiunile adjustate cu testimoniul şcolar de pe a. tr. şi cu atestat de paupertate, vidimat şi de concernintele oficiu parochial, cel mai târḑiu până în 9 (22) August a. c. la subsemnatul.

Timişóra, 2 August 1900.

Dr. Tr. Putici,
ppresbiter-preşedinte.

ULTIME SCIRI.

Milano, 6 August. A produs mare sensaţiă o scrisóre anarchistă, ce au primit'o bărbaţĭ cu posiţiunĭ înalte, în care se ḑice: „Orĭ ce aţĭ vorbi şi scrie, viitorul este al anarchiştilor. Incurênd veţĭ vedé, ce se va întêmpla. *Căpeteniile statelor vor dispare, ca şi puternicii şi bogaţii.... Bresci are patru cameraḑĭ...* Pe viitor vom alege tot câte 10 ómenĭ şi nu este putere în lume, care ne-ar puté reţine“. Scrisórea e iscălită *„99“.*

Paris, 6 August. Erĭ a fost deschis congresul internaţional studenţesc.

Agram, 6 August. Poliţia de aicĭ a arestat erĭ pe un anumit Vittorio *Cividini,* originar din Italia, fiind-că a preamărit asasinarea lui Umberto şi a strigat: *„Morte regilor“.* Dus în arestul poliţienesc, Cividini s'a sinucis peste nópte.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 6 August 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.50
Renta de corône ung. 4%	90.80
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	19.75
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	99.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	117.75
Bonurĭ rurale ungare 4%	91.15
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	158.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	139.—
Renta de argint austr.	97.80
Renta de hârtie austr.	97.40
Renta de aur austr.	115.95
Losurĭ din 1860.	134.—
Acții de-ale Băncei austro-ungară	17.12
Acții de-ale Băncei ung. de credit	685.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	664.50
Napoleondorĭ	19.33
Mărcĭ imperiale	118.50
London vista.	242.90
Paris vista	96.60
Rente de corône austr. 4%	97.65
Note italiene	90.60

Cursul pieței Brașov.

Din 5 August 1900.

Bancnota rom.	Cump.	19.08	Vênd.	19.12
Argint român.	Cump.	18.80	Vênd.	18.84
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.30	Vênd.	19.33
Galbenĭ	Cump.	11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	128.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.75	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Escriere de ofert.

Pentru predarea în arêndă pe timpul *din 29 Sept. 1900. până în 29 Sept. 1903*, a localităților casei orășenescĭ din Strada Castelului Nr. 47, conținênd 2 odăi către uliță, 2 către curte, una laterală, o cuhnă, o cămară, loc pentru lemne, o pivniță, pod și un grajd; mai departe și locuința superióră; în fine locuința din catul prim a casei orașului Strada Măcelarilor (Fleischergasse) Nr. 7, conține 2 odăi către uliță, 1 cuhnă cu tóte părțile trebuinciose, se va ține **in 13 August a. c.** o pertractare de ofert in biroul de economie la órele 10 a. m.

Ofertele cât și condițiunile de contract se pot vedé până la terminul pertractărei în biroul orășenesc de economie.

Brașov, 1 August 1900.

1037,2—2. *Oficiul orășenesc economic.*

Escriere de concurs.

Pentru ocuparea postului de a 2-a învețătóre la școla „Reuniunei femeilor române“ din Abrud, prin acésta se escrie concurs cu terminul *de 20 August a. c.* st. n., pe lângă salariul anual de 600 coróne solvite în rate lunare anticipative, cvartir liber în edificiul școlastic, și lemne pentru încăldit.

Cererile provědute cu estras de botez, document de cvalificațiune eventual și cu atestat despre purtarea oficiului de până acum, sunt de a se înainta subscrisei presidente.

Dela Reuniunea femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur.

Abrud, la 5 August 1900.

Alesandru Ciura, secretariu. *Anna Filip*, presidentă.

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei administrațiunĭ. In casul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administr. „Gazetei Trans.“

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1900.

Plecarea trenurilor din Brașov

Dela Brașov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·8 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la óra 10·26 min. séra. (Arad)

Dela Brașov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 11 a. m.
III. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).
IV. Tr. acc. la óra 5·14 m. dim. (dela Arad).

Dela Brașov la Kezdi Oșorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim. (are legătură cu Tușnad, Ciuc-Szereda, la óra 3·20 min. nóptea.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 m. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zêrnescĭ (gar. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la óra 9·2 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 5 26 min. p. m.
III. Tr. mixt, la óra 9·30 min. séra.

Dela Brașov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

I. Tr. acc. peste Arad la óra 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Clușiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 10·25 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Brașov:

I. Trenul mixt, la óra 6.58 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).
II. Trenul accel. la óra 2·18 min. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 9 27 min. p. m. (din Maiu 15 — 15 Sept.)
IV. Trenul acelerat, la óra 10·14 m. séra.
V. Tren de pers. la óra 2.10 min. p. m. (din 1 Iulie, Joia și în tóte sĕrbătorile).

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

I. Trenul de persóne la óra 8·25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Sereda și Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 6·48 m. séra (are legătură cu Ciuc-Sereda).
IV. Tr. mixt, la óra 10·4 m. séra (pl. dela St.-Georgiu, în Iul. 1 — 15 Sept. în tóte sĕrbătorile).

Dela Zêrnescĭ la Brașov (gar. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la óra 7·2 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tr. mixt la óra 8·18 min. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Brașov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
III. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·48 min. séra
V. Tr. mixt la óra 10·04 min. séra. (din Palanca dela 1 Iulie — 15 Sept. în tóte sĕrbătorile).

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.